

Hannaby Hanami Week

Vilja Hoivisto (34v) ja old-tamma [Morganite van Ulyz](#)

Vilja Hoivisto yritti olla ärsyyntymästä tyttärensä mökötyksestä, joka kohdistui siihen, ettei hän itse päässyt kilpailemaan. Kuulemma typerä Polle-poni oli niin taidoton, että sen rinnalle pitäisi saada jotain parempaa. Ella oli nimenomaan painottanut sanaa rinnalle, ei tilalle.

"Se voisi olla jo hevonen", Ella ilmoitti, kun Vilja itse harjasi Niittiä tamman jabassa.

"Mikä?" Vilja kysyi ja aiheutti tyttärensä suusta parkaisun.

"No, se hevonen!"

"En mä ole luvannut sulle hevosta."

"Sullakin on niitä kaksi!"

"Kysy isältäsi, mä en osta."

Eikä tulisi ostamaan myöskään Rene Olkisuo. Mies oli tienannut sievoisen omaisuuden sijoitusbisneksellään, joutunut maksamaan varoistaan reippaasti Viljalle avioeron kynnyksellä, eikä nyt suonut hippuakaan rahoistaan edes tyttärelleen. Polarin Vilja oli sentään vaatinut maksettavaksi puoliksi, mutta onneksi nainen tunsu ex-aviomiehensä tarpeeksi hyvin. Ja mikäli Rene päätyisikin myöntymään tyttärensä pyyntöön, saisi mies samalla etsiä sille jonkun paikan missä asua ja maksaa kustannukset. Vilja ei laittaisi siihen penniäkään.

Antaisi tyttären kuitenkin lähteä yrittämään onneaan. Ainut huonopuoli olisi se, että Vilja joutuisi itse sietämään Ellan mökötystä koko loppuajan Ruotsissa. 11-vuotiaan pettymyksiensä seuraaminen oli useinkin aika uuvuttavaa.

Vilja huomasi uhkaavan katseen tammansa heilauttaessa korvia ja murahti sille oitis. Niitti oli aivan täydellinen lempinimi Morganite van Ulyzille. Ensin hän oli kutsunut tammaa vain Morganiksi, sitten hän oli karjahtanut sille "tuo oli viimeinen niitti!" ja sen myötä siitä oli tullut Niitti. Ei pitänyt käsittää, etteikö Vilja pitänyt Saksan ostoksestaan. Hän piti siitä oikeasti todella paljon, koska Niitissä oli luonnetta. Se oli juuri niin tamma kuin Vilja tammoilta toivoi. Hyppyosaaminen oli sen verissä, eikä menisi montaa vuotta, kun Vilja pääsisi sen kanssa GP-tasolle.

Voisi hyvin sanoa, että Viljan tulevaisuuden suunnitelmat lepäsivät hyvinkin paljon yhden hevosen varassa. Olihan hänellä myös toinen tamma, Henna, mutta se vielä opetteli pois kouluhevosen tavoistaan. Siinä vasta olikin työsarkaa ja he olivat vasta hyvin alkutaipaleella. Totuudennimissä Vilja ei olisi ostanut kouluhevosta, ellei olisi halunnut päästä tuhlaamaan Reneltä saatuja erorahoja. Hennasta oli kuitenkin kuoriutunut kiva projekti, joka ei vielä ollut valmis Hannaby Hanami Weekille.

Niitti sen sijaan oli. Sillä oli jo hyvää kilpakokemusta taustalla maailmalta. He olivat startanneet myös ensimmäiset kisansa Suomessa, vaikkei niissä suorituksissa ollut paljoa hyvää sanottavaa. Vilja oli tietenkin toivonut hyvää sijoitusta, muttei uskonutkaan ensimmäisten kisojen menevän täydellisesti.

Vilja taputti tummanruunikkoa tammaa kaulalle, kun sai sen varustettua valmiiksi. Eilen he olivat startanneet ensimmäisen kerran ja tänään oli tiedossa kaksi luokkaa. Aurinkokin oli päättänyt ilmestyä tänään, joten areenan viereisen kirsikkapuupuiston kukinta näytti erityisen kauniilta. Hyvillä mielin Vilja lähti taluttamaan Niittiä kilpailupaikan alueelle, jossa oli suuri kirjo erilaisia hevosia ja ratsastajia. Tätä Vilja oli kaivannut! Suurien kisojen tuomaa tuntua, jota ei unohtaisi koskaan.

*Vilja taputtamassa Niittiä radan jälkeen!
Se meille selviää myöhemmin minkä tyyppinen taputus on.
Vaihtoehtoja on kaksi:
1- hyvä, loistava heppa!
2- no, voi nyt hitto -pettynyt*

kuvan copyt: linet ja tausta Lynn, väritys VRL-05322